

Talv

OL í Moskva

Leingi er tað, ið væl skal verða, men nú hava vit so fingið talvleikar sendandi frá føroyska liðnum í Moskva.

Svartur kemur illa frá byrjanini, Frúgva indiskt og Hvítur vinnur harradómíð á miðjuni.

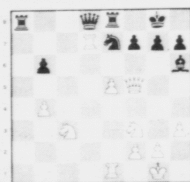
Men Bermundabúgv-in stríðist alt hann er mentur og ikki fyrr enn í 43. leiki er Hvítur vísur í at vinna, tá ið hann tryggjar sær eina finnu eður – til at renna í mál og gerast nýggj Frúgv, helst.

Hvítur: John Rødgaard, Føroyar
Svartur: Farnleigh, Bermuda

1. c4 b6
2. d4 b67
3. Rf3 Rf6
4. Ric3 e6
5. a3 Be7
6. d5 0-0
7. e4 exd5
8. cxd5 Ba6
9. Bxa6 Rxa6
10. b4 Røe8
11. 0-0 Bd6
12. Fd3 Rib8
13. h3 Rih5
14. Røe1 Rif4

15. Bxf4 Bxf4
16. e5 c6
17. Røad1 a5
18. dxc6 Rixc6
19. Ff5 axb4
20. axb4 Bh6
21. Røxd7 Rie7

22. Røxd8 Rixf5
23. Røxe8+ Røxe8
24. g4 Rid4
25. Rixd4 Bd2
26. Røe3 Bxe3
27. fxe3 Røxe5
28. Kf2 h5
29. Ria4 hxg4
30. hxg4 Røg5
31. Rixb6 Røxg4
32. b5 Røh4
33. Ric4 Røhl1
34. Rid2 Røh2+
35. Ke1 Røhl1+
36. Ke2 Røh2+
37. Kd3 g5
38. b6 Kg7
39. b7 Røh8
40. Ric6 f5
41. b8f Røxb8
42. Rixb8 f4
43. e4! Kf6
44. Ric6 g4
45. Rid4 Ke5
46. Ri2f3 Kf6

Seinasta úrslitið sam-
bært Utvarpi Føroya:
Føroyar móti Hong
Kong 2,5–1,5, Føroyar
móti Algería 2,5–1,5.

Det stadigvæk ubesvarede spørgsmål:

Har Richard Mikkelsen pådraget det færøsk samfund en ekstra milliardgæld?

Det svar som Richard Mikkelsen havde i lørdagens aviser på bl.a. mit indlæg i forrige uge, blev man ikke meget klogere af. Det fremgår meget tydeligt, at Richard Mikkelsen ikke har interesse i yderligere debat om denne sag.

Før der gås videre skal det pointeres, at Richard Mikkelsen er suveræn i sin post som formand for Finansieringsfonden af 1992, da han jo er forhenværende nationalbankdirektør, og som sådan jo er ekspert angående aktieombytningen, og hvad der heraf fulgte. Derfor er konsekvenserne af Finansieringsfondens »rådgivning« af landsstyret først og fremmest hans ansvar.

Hvor »kvalificeret« den rådning har været fremgår med al ønsket tydelighed af Gørtz rapporten.

Begrundelsen for aktiebyttet var ifølge Finansieringsfondens årsberetning:

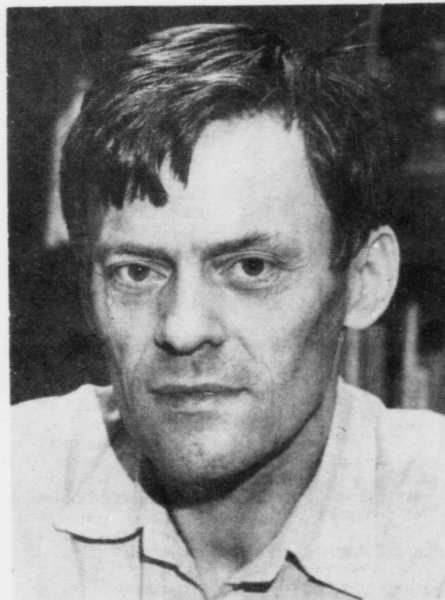
»Den afgørende motivation bag aktiebyttet var politisk, nemlig at opnå en koordinering af den indsats, der er nødvendig for at ændre og forbedre den færøske erhvervsstruktur. Hertil kræves, som det fremgår af Landsstyrets meddelelse, »gældseftergivelse og fremskaffelse af fornøden anlægs- og driftskapital« (p. 47)

Hertil siger Gørtz rapporten:

I en situation, hvor f. eks. praktisk talt hele fiskesektoren er insolvent, og hvor en hel del af fabrikkerne skal lukkes med det resultat, at bygningerne er værdiløse, er det noget lettere at nå til en fornuftig løsning, hvis én bank er fordringshaver i dem alle, fremfor at der er to banker, der hver reelt ejer sine fabrikker. Ellers vil hver part holde på, at det er de fabrikker, de har pant i, der skal fortsætte.

Det er ret opsigtsvækkende, at Gørtz rapporten kun i meget begrænset omfang støtter den officielle begrundelse for aktiebyttet. Gørtzudvalget går ikke videre end til at mene, at det ville være »noget lettere« med én bank end med to banker med forskelligt ejerskab. Spørgsmålet om det er prisen værd at betale 1 milliard for at opnå denne moderate »lettelser«.

At dette er tvivlsomt bliver understreget af følgende afsnit i Gørtz rapporten: Man kunne opstille det tankeeksperiment, at Landsstyret ikke havde indvilliget i aktiebyttet, og at Den Danske Bank

havde tilført Føroya Banki den nødvendige kapital.

Føroya Banki skulle så konkurrere med en bank, som Landsstyret stod bag. Og landsstyret kunne så i Sjövinnubankin take samfundsmæssige hensyn i sin rekonstruktions- og akkordpolitik over for låntagerne, mens Føroya Banki af indlysende årsager måtte anlægge en ren bankøkonomisk synsvinkel. Det ville ikke være særlig rimeligt over for låntagerne i Føroya Banki.

Hertil er kort at sige, at »frygten« for at en af det offentlige drevne bank skulle tage større samfundshensyn end en privatrevet bank har vist sig at være fuldstændigt ubegrundet!

Dermed er den officielle begrundelse for aktiebyttet fuldstændigt bortfaldet.

Den Danske Banks og Finansieringsfondens bluff

Videre gives af Finansieringsfonden denne begrundelse for aktiebyttet:

Indholdet i og rækkevidden af et muligt kapitalindsud kan naturligvis diskuteres, men Den Danske Bank gjorde dengang udtrykkelig gældende overfor såvel Landsstyret som regeringen, at banken ikke ville skyde ny aktiekapital ind i Føroya Banki, heller ikke i tilfælde af, at banken var fortsat som majoritetsaktionær. (p.51)

Allerede fra begyndelsen af var der mange som ikke tvivlede på, at Den Danske Banks trussel i denne henseende var bluff.

Det bliver faktisk bekræftet af Gørtzudvalget, som siger:

»Det aktiebytte har som bekendt givet anledning til megen debat og kritik. Ved denne aktieombytning slap Den Danske Bank af med det reelle – og alvorlige – problem, den havde som majoritetsaktionær. Det er velkendt, at der ikke formelt er nogen juridisk forpligtelse for Den Danske Bank til at tilføre kapital til en bank, i hvilken man er majoritetsaktionær, ligesom der ikke var nogen juridisk forpligtelse for Landsstyret til at inføre kapital. Men problemet er selvfølgelig mere kompliceret end som så. For en international bank er det problematisk at lade en bank, i hvilken man ejer aktiemajoriteten, gå fallit. Det kan ikke med 100 pct. sikkerhed afgøres, hvad Den Danske Bank ville have gjort. Det er dog god grund til at tro, at man ville have strakt sig meget langt for at undgå en fallit. Og hvad enten man havde valgt det ene eller det andet, ville det have været kostbart for Den Danske Bank.

Ud fra den betragtning kan der argumenteres for, at det var uklogt af Landsstyret at indvillige i aktiebyttet, der kom til på initiativ af Den Danske Bank.

Hvilken igen indirekte bliver bekræftet af Den Danske Bank i Information den 3. november 1993 efter en fjernsynsudsendelse, hvis konklusion var den samme som i denne artikel.

Den Danske Bank:

Måske bluffed vi færingerne

Direktør Peter Straarup vil ikke dementere kilder der mener, at Den Danske Bank aldrig havde gjort alvor af sine trusler om at forlade Færingerne i tilfælde af et nej til aktieombytningen i marts.

Alle disse ting mere end antyder, at Richard Mikkelsen med sin »rådgivning« har tilføjet det færøske samfund en ekstra gæld på en milliard kroner. Dette ville i Danmark svare til 100 milliarder. Så det er ikke småbeløb, som det hele drejer sig om.

Spørgsmålet er i denne forbindelse kun om Richard Mikkelsen har handlet i »ond tro« eller i »god tro«. Har han handlet i »god tro« er dette et bevis for hans inkompetence på det område, hvor han angiveligt skulle være ekspert.

Har han handlet i »ond tro« er sagen selvfølgelig meget alvorligere.

Denne sag skal opklæres!

Der er et utal af åbne spørgsmål i denne sag. Det fremgår ikke mindst af bemærkningerne til det forslag om at undersøge disse forhold, som Folketingslokkens har forelagt lagtinget. Som bekendt var dette parti repræsenteret i landsstyret da aktieombytningen skete. Folketingslokkens begrundelse for dette forslag er bl.a., at landsstyret er blevet vildledt af bl.a. Finansieringsfonden, som jo i denne sag skulle varetage færøske interesser. Og derfor har landsstyret givet sin tilslutning til aktieombytningen på forkerte præmisser. Dette er faktisk også bekræftet af eftertiden.

Da Richard Mikkelsen selv ikke synes at ville være med til at belyse disse ting, kan dette kun være en ekstra begrundelse for at få disse ting undersøgt til bunds.

Derfor skal Richard Mikkelsen være klar over, at han skal ikke få lov til at tie denne sag ihjel. Tier han »skal stenene tale«.

Så megen selvtagelse har færingerne vel stadigvæk. Og det skylder vi også vore børn, som har fået denne kæmpegæld hængt om halsen.

Óli Jacobsen

Jóla TILBOÐ

1 koppur av kaffi ella te og jólabolli el. eplaskivur **15,-**

KONDITTARÍÐ Í MIÐBÝNUM

Lívðin, Dj. í Geilsgøtu 1

Opíð er sölisloft: Mikukvöld frá kl. 20–23, fríggjakvöld og leygarkvöld frá kl. 19.00 til 01.00, og sunnukvöld frá kl. 19.00 til 23.00.

Aldursmarkið er 16 ár.